

GÖNÜL ALTUN YAZDI "KADINLIK BENDE KALSIN"

GÖNÜL ALTUN YAZDI

(Bu yazıda konu edilen kişi tamamen gerçektir)

"Bana kim olmadığını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim!.."

Kaliteyi, markaların etiketlerinde, evlerin döşemesinde, restoranların isimlerinde arayanlardan değilim. Kaliteyi tavırda, nezakette, tartışmada, ayrılıkta, konuşacak çok şey varken susmayı başarmakta, gücün adaletle kullanılmasında ararım. Bedelde değil, bedende yani. Bilmem anlatabildim mi ? Var olduğunu sandığın asaletin, bir duvarda taş tuğla, bir dağda kuru ağaç, bir gönülde beddua!.. Sen, yok olmayı, var olmak sanıyorsun öyle mi ? Sen... Bugün var, yarın yok çıkarların kölesi!.. Taşdığın meziyet, her an her yerde değişiyor. O saygın karakterin, durumlara göre mi?

Sana, ateş varsa söndür demediler mi ? "Bana ne başkasının yangınından" diyerek geçtiğin yerlerin küllerinde sen varsın. Unutma! Gün gelir, takmadığın o yangının ortasında yanarsın.

Yaşımdan çok fazla şey yaşadım! Yaşımdan çok insan tanıdım! Kuşların dost olduğunu, bazı insanların kötü günde sus pus olduğunu bilirim. Sen...Başkasının sözleriyle kanatlanan akbaba !!! Kötülüğü, belki senden daha iyi bilirim. Ancak bizim yolumuz, yüreğine bilgelik bulaşmışların yolu. İyilikler için yollara düşmüş, incinmekten çekindiği için incitmekten çekinmişlerin yolu. Benim kanatlarımda yalan yok, benim ufuklarımda riya yok, benim uykularımda vebal yok, bende inanmamış inanç yok!. Bir sonbaharsın, dallarında hasat yok, toprağında bir dikili ağaç yok, bir mezar taşısın, bir hayatı bomboş kucaklamış, başucunda dua yok. Sana bundan sonra artık sadece acıyabilirim.

En çok nasıl kaybedebilir insan?. En çok neyi?. En çok nerede bulabilir kendini?. Yorulmadan bir altın bulanların şaşkınlığını yaşıyorsun, sordun mu hiç kendine, hak etmediğin o yerde sen ne arıyorsun?. Bu hak ediş, bu kazanç, bu bir ödül öyle mi?. Dürüstlükten dem vurup güldürme beni!. Hiçbir şey olmamış gibi geçiyorsun şimdi yanımdan, dilinin ucunda söylesem mi söylemesem mi kelimeler, bakışlar durgun, bakışlar suçlu...Neyi değiştirir ki bu?. İnsanlık meczubu, iyi halden beraat istiyor öyle mi?. Adın üstünde zulüm... Masumca değil ki bu!. Şimdi pişman, şimdi durulmuş, şimdi çaresiz ayak sesleri kapımda... Zalime acımamayı öğreniyor insan. Zalim, yaptığından ders almıyor nasılsa. Şimdi, bir cümlede nokta kadarsın. Sana o sözleri, sana o tarzları daha uzun iade etmek vardı ama, hem bu yazı burada, hem kadınlık bende kalsın!.

(Kaynak: gazetekartepe.net)

(Kaynak linki:

<http://gazetekartepe.net/yazarlar/gonul-altun/kadinlik-bende-kalsin/283/>)